
Člověk si musí umět rozvrhnout čas

Člověk si musí umět rozvrhnout čas

29. 11. 2011, autor: Tereza Vrabcová, red., rubrika: Studenti

O medicíně se mluví jako o velkém žroutovi času, takže studentům moc času na něco jiného než na školu nezbyvá. Vítek Neumann, student 2. ročníku 2. LF UK, to tak ale rozhodně nevidí. Třikrát týdně hraje florbal za TJ Sokol Královské Vinohrady (SKV), jednou za čtrnáct dní má zápas a s úsměvem dodává, že ke studiu a sportu stíhá i pracovat.

Jak dlouho se věnuješ florbalu? Co tě na něm baví?

Florbal hraju od třetí třídy, kdy jsem skončil s džudem, takže už dvanáct let. Baví mě, že je to týmový sport, rychlý, padá hodně gólů a není ani tak bezkontaktní, jak se říká.

Od individuálního juda ke kolektivnímu florbalu... To je docela změna. Proč sis vybral zrovna florbal?

Džudo už mě nebavilo, a tak jsem chtěl něco nového. V té době byl SKV (tehdy HC Coyotes) jedním z mála týmů v Praze a trénovali zrovna na škole, kam jsem chodil, což bylo fajn. Tak jsem začal a nějak mě to chytló...



foto:

www.skvflorbal.cz

Dřív tolik florbalových týmů nebylo? Dnes je florbal údajně nejrozšířenějším sportem a předčí i fotbal. Co si o tom myslíš? Proč je florbal tak populární?

Za prvé je to podle mě trend. Nebo alespoň před dvěma až třemi lety byl. Spousta kluků si řekla, že je to „cool“ a že to taky chtějí zkusit. Druhý důvod je v tom, že to není tak těžké, klubů už je dneska spousta, člověk se skoro vždycky někde chytí. A nakonec, je to sport výhodný pro rodiče, protože je poměrně levný. Hokejka stojí kolem tisíce a půl, hala na půlrok zhruba dva až tři tisíce, boty do haly seženete za patnáct set. Na to se člověk v hokeji nedostane ani náhodou a ve fotbale taky ne.

Studenti přírodních věd mají většinou ke sportu blízko. Je vás aktivních sportovců, jako jsi ty, v ročníku víc, nebo jsi spíš výjimka?

Pravda je, že nás asi bude víc než na FF nebo na FSV, ale zase nejsme žádná FTVS... Pár nás tu je, ale přesný počet nevím.

Měl tvůj vztah ke sportu vliv na výběr studijního oboru? Proč medicína?

Možná částečně, ale spíš to bylo naopak. Třeba jsem si říkal, že bych mohl být sportovní doktor nebo ortoped, něčím, co má ke sportu blízko. Teď už to tak nevidím.

Máš nějaký profesní nebo akademický cíl?

Zatím nevím, momentálně mě nejvíc láká klinická genetika, ale to se ještě může změnit.

Chtěl by ses jednou živit sportem? A jde to ve florbalu?

Nikdy jsem neaspiroval na to, žít se sportem. A ani bych na to neměl. Odjakživa jsem sice soutěživý, jako mladší jsem chtěl být nejlepší a vyhrávat. Ne že bych teď nechtěl, ale už nepotřebuji obětovat florbalu všechno. U nás se navíc stále ještě nejedná o profesionální sport, i když hráči Tatranu se nemají špatně. Jako profesionální florbalista musíš být jeden z nejlepších, a i tak je to těžké. Je pak skoro lepší jet hrát třeba do Švýcarska.

O medicíně se mluví jako o časově náročném studiu. Ty stíháš školu, florbal, práci... překvapíš nás ještě něčím dalším? A jak to vůbec všechno kloubíš dohromady?

Člověk si musí umět rozvrhnout čas, pak to jde. Kdo sportovat chce, čas si najde. Já mám sport rád, v rámci tělocviku chodím na golf, kromě toho si během týdne rád zajdu zahrát squash, občas volejbal. Teď bych chtěl ještě začít s tenisem. Zkrátka není to tak těžké, jak se zdá. Zvlášť když máš dobrou paměť.

A máš nějaký sportovní cíl do budoucna?

Individuálně jsem už vrcholu dosáhl, když jsem byl ve výběru Prahy ve starších žácích na regionálním mistrovství republiky. Žádná velká akce, ale měl jsem tehdy radost. Teď už sportovní cíle valně nemám, letos snad postoupíme, docela mi padají góly – tak třeba být nejproduktivnější hráč týmu?